

På jobunivers.dk finder du Djøfs jobbank med spændende og relevante jobopslag for djøfere. Besøg jobunivers.dk allerede i dag...

djøfbladet.dk

SØG

Send

FORSIDE

ALLE NYHEDER

ARKIV DJØFBLADET

TEMAER

NYT JOB

BOLIGSIDEN

KONTAKT

'Økonomisk ulighed i Danmark' af Niels Ploug (red.), Djøf Forlag.

Alle har råd til en smartphone

23.05.2017 Af: **JOACHIM SPERLING** **TIP REDAKTIONEN**

Den økonomiske ulighed i de vestlige lande er steget markant. Men hvordan ser situationen ud i Danmark? Det leverer en ny bog et nuanceret svar på.

Ulighed er omdrejningspunktet for store dele af den økonomiske politik i Danmark. Se bare den nylige boligskattepakke, der endte med mest af alt at handle om det famøse knæk, der skulle inddrage nogle af de gevinster, som rige boligejere i Nordsjælland har høstet de senere år. Provenumæssigt betød knækket næsten intet, men symbolikken var ikke til at tage fejl af.

Diskussionen om ulighed er først og fremmest politisk, men tages også op i den økonomiske faglitteratur, fordi det ikke er ligegyldigt for den økonomiske vækst, hvordan goderne er fordelt. De mest velstående har en lavere forbrugskvote, og det betyder, at det kan være til skade for den økonomiske vækst, hvis indkomstfremgangen er meget ulige fordelt. Og ud fra en sociologisk synsvinkel kan man argumentere for, at høj ulighed svækker sammenhængskraften og dermed baner vejen for ekstremere som Donald Trump, Nigel Farage og Marine Le Pen.

I lande som USA, England og Frankrig har man over de seneste år oplevet en markant stigning i uligheden, og navnlig i USA har den brede befolkning ikke oplevet nogen væsentlig fremgang i deres indkomst i modsætning til den rigeste ene procent. Blandt de grupper, der har fået den største indtægtsfremgang, er topchefer, og det gælder ikke blot i USA, men også i det øvrige OECD.

RELATEREDE ARTIKLER

17.08.2017
Paradigmer får servicetjek

03.08.2017
Stig trygt på toget

22.06.2017
Er du mere mellem end leder?

08.06.2017

LÆS DJØFBLADET

ARKIV LÆS NU

DJØF JOBUNIVERS

GRØNLANDS SELVSTYRE, DEPARTEMENTET FOR SELVSTÆNDIGHED, UDENRIGSANLIGGENDER OG LANDBRUG

Departementschef til Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggen...

Region Syddanmark

REGION SYDDANMARK, REGIONSHUSET

2 jurister med flair for informationssikkerhed og databeskyttelse til R...

GRØNLANDS SELVSTYRE, ØKONOMI- OG PERSONALESTYRELSEN

Grønlands Selvstyre søger forhandlingschef

STYRELSEN FOR ARBEJDSMARKED OG REKRUTTERING

Akademiker til politikudvikling og ministerbetjening på området for so...

SE FLERE PÅ JOBUNIVERS

Derfor gav det god mening, at topøkonomen Thomas Piketty i 2013 udgav sit hovedværk, 'Kapitalen i det 21. århundrede'. Pikettys hovedpointe var, at væksten i kapitalafkastet over tid er højere end den økonomiske vækst, og det betyder, at de, der ejer produktionsmidlerne, systematisk bliver rigere end alle andre. Det er ikke svært at vinde genklang for denne argumentation, når nu aktier og boligpriser er steget nærmest uafbrudt siden finanskrisen, men spørgsmålet er så, om Pikettys argumentation også gælder for Danmark.

Det har Niels Ploug, der er direktør for personstatistik ved Danmarks Statistik, sat sig for at finde ud af i samarbejde med en række eksperter, som bl.a. omfatter professorholdet Peder J. Pedersen, Torben M. Andersen og Gösta Esping-Andersen. Desværre med en del gentagelser af Pikettys pointer til følge, som godt kunne have tålt yderligere redigering.

Men Danmark er ikke noget dårligt sted at efterprøve Pikettys hypoteser. Vi har måske verdens mest omfattende personstatistik og ved alt om danskernes løn, uddannelse, job, arbejdssted, sygdom osv. over et helt livsforløb. Det skaber grobund for en grundigere analyse, end Piketty havde mulighed for, og det får vi også langt hen ad vejen.

Uddannelse bryder ikke uligheden

Resultatet af de mange analyser kan siges meget kort: Uligheden er også steget i Danmark, men fra et meget lavt niveau, og derfor er vi fortsat et af de lande i verden med den laveste ulighed. Uddannelse bryder ikke uligheden

Bogen er inddelt i forskellige temaer, og blandt de mere interessante er kapitlet om ulighed og uddannelse. Uddannelse er nemlig en indlysende vej til at bryde den sociale arv, men bogen viser, at uddannelsessystemet ikke ændrer ulighedsmønsteret i noget videre omfang, for det er i høj grad middel- og overklassens børn, der fylder op på de videregående uddannelser.

Et andet interessant kapitel handler om ulighed og pension. I Danmark har vi siden 1990'erne udviklet et unikt arbejdsmarkedspensionssystem, og i forhold til Pikettys pointe om, at væksten i kapitalafkastet er højere end den økonomiske vækst, er det interessant, at vi har akkumuleret næsten 4.000 mia. kr. i vores pensionssystem. Derfor får den almindelige arbejder også del i kapitalafkastet, og det medvirker til at reducere uligheden.

Gösta Esping Andersens kapitel om omfordeling viser, at Danmark ikke blot omfordeler via indkomstoverførsler, men også via universelle serviceydelser. Det har eksempelvis stor betydning for børnehævebørn, hvor navnlig de svagest stillede oplever de største relative fremskridt som følge af pædagogisk stimulans. Det er kapitler som dette, der gør bogen original.

Er der mangler? Jeg ville gerne have haft mere at vide om, hvad den bagvedliggende årsag til uligheden er i Danmark, og hvordan vores institutioner har modvirket det, vi har set i de fleste andre lande. Eksempelvis har vi næsten ingen ungdomsarbejdsløshed. Og man har i de sidste 30 år ment, at globalisering og ny teknologi har overflødiggjort navnlig mange ufaglærte jobs, men disse faktorer har også gjort os rigere. Alle har råd til en smartphone, der kan det samme som et fjernsyn, en computer, et stereoanlæg osv. kunne tidligere. Det nærmer sig den ultimative lighed, at direktøren og fabriksarbejderen kigger ned i den samme skærm – og i øvrigt bruger stadig mere tid på det. Og hvad med den stigende indvandring? Den må også bidrage til ulighed, da ikke-vestlige indvandreres beskæftigelsesgrad desværre ligger alt for lavt.

Ved læsning af Pikettys bog er man aldrig i tvivl om det ideologiske udgangspunkt. Han er oprigtigt indigneret, men det kan man ikke sige om denne bogs forfattere, som klædeligt holder sig fri for polemik. Heri ligger også udfordringen ved bogen, som er en kende tør, selv om der

Tsunamivarsel for leverpostejland

27.04.2017

Homo-digitalis 2.0

OM FORFATTEREN:

Niels Ploug er uddannet økonom fra KU. Han er direktør for personstatistik i Danmarks Statistik og ekstern lektor ved Økonomisk Institut ved KU. Han har igennem mange år beskæftiget sig med social og økonomisk ulighed, bl.a. som medlem af regeringens ekspertudvalg om fattigdom fra 2012 til 2013.

MEST LÆSTE

03.08.2017

Fuldmægtigen kommer man ikke uden om

03.08.2017

Nøgen til jobsamtale

04.08.2017

"Jeg er begejstret over at skulle skrive en lovændring"

04.08.2017

Regeringen har ingen plan for at evaluere udflytninger

VI SKRIVER MEST OM

Arbejdslivbalance
 Arbejdsløshed Arbejdsmiljø
 Digitalisering Djøf politik
 Embedsmænd
 Forskerinterviews Forskning
 Karriere Kommunikation
 Ledelse Ligestilling
 Læserbreve Løn Nyt job
 Politik og samfund
 Portræt Profil Siden sidst
 Stress Studerende Uddannelse
 Udland Undersøgelser
 Økonomi

SE ALLE TAGS ›

er tale om et af de varmeste politiske debatemner både her og internationalt.

Om anmelderen

Joachim Sperling er cand.polit. og direktør i Axcelfuture, der arbejder for et -stærkere investerings-klima i Danmark. Han er desuden redaktør for DVCA's årsskrift om god corporate governance i kapital-fonde. Joachim Sperling har -tidligere været ansat i Erhvervsministeriets -departement, hvor han bl.a. var sekretær for den første Velfærdskommission.

Få seneste nyt fra djøfbladet – direkte i din indbakke hver anden fredag

Tilmeld dig nyhedsmailen her.

TAGS | [Bog anmeldelse](#)

0
Anbefal
Del

Tweet

Share

Kommentér

Retningslinjer for brug af kommentarer

Kommentar*

Kommentér